

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.

Fremsat den 3. maj 1960 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter som ændret ved § 25 i lov nr. 100 af 14. april 1937, lov nr. 361 af 22. december 1954, lov nr. 31 af 15. februar 1957, lov nr. 85 af 31. marts 1958 og lov nr. 358 af 27. december 1958 foretages følgende ændringer:

1. Lovens § 3 affattes således:

„§ 3. I sognekommunerne pålignes den kommunale ejendomsskyld de skattepligtige ejendomme med en bestemt promille af det beløb, hvormed ejendomsværdien (jfr. §§ 9-12 i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme) overstiger ejendommens grundværdi (forskelsværdien). I det udkommende beløb skal der dog, forinden ejendomsskylden beregnes, gives hver enkelt ejendom et for alle ejendomme i kommunen ensartet fradrag. Fradraget skal i sognekommuner, der efter den senest forud for fradragets endelige fastsættelse offentliggjorte almindelige folketælling havde mindst én bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere, udgøre mindst 25 000 kr. og højst 50 000 kr. og i andre sognekommuner mindst 18 000 kr. og højst 30 000 kr. Inden for disse grænser fastsættes fradragets størrelse for 4 år ad gangen af kommunalbestyrelsen med amtsrådets godkendelse.

Stk. 2. I amtskommunerne pålignes den kommunale ejendomsskyld de skattepligtige ejendomme med en bestemt promille af det beløb, hvormed ejendomsværdien overstiger det dobbelte af ejendommens grundværdi (den amtskommunale forskelsværdi). I det udkommende beløb skal der

dog, forinden ejendomsskylden beregnes, gives hver enkelt ejendom et for alle ejendomme i amtskommunen ensartet fradrag, hvis størrelse skal udgøre mindst 18 000 kr. og højst 35 000 kr. Inden for disse grænser fastsættes fradragets størrelse for 4 år ad gangen af amtsrådet med indenrigsministerens godkendelse.

Stk. 3. Findes der flere beboelseslejligheder i en ejendom, forhøjes det i medfør af de i foranstående stykker fastsatte fradrag, når den skattepligtige fremsætter begæring derom, med et tillæg af 4 000 kr. for hver beboelseslejlighed med køkken, som ejendommen indeholder ud over én lejlighed. Begæring om fradraget fremsættes over for vurderingsmyndighederne.“

2. I lovens § 19, stk. 1, indsættes som nyt nr. 3):

„3) Alle bygninger, der første gang indgår i ejendomsværdien ved en senere vurdering end 12. almindelige vurdering.“

Nr. 3) ændres til nr. 4).

3. I lovens § 19 indsættes som nyt stk. 2:

„*Stk. 2.* Såfremt ejendomsværdien for en ejendom ved en senere vurdering end 12. almindelige vurdering er forhøjet som følge af om- og tilbygning, der har kostet mindst 5000 kr. (heri medregnet værdien af ejers eget arbejde og egne materialer), fritages ejendommen på begæring for ejendomsskyld af den del af forskelsværdien, der vedrører om- og tilbygningen. Dersom forhøjelse er sket som følge af, at en ved 12. almindelige vurdering som påbegyndt byggeri vurderet bygning er færdiggjort, fritages ejendommen på begæring for ejendomsskyld af den del af forskelsværdien, der vedrører færdig-

F. t. 1. om ændr. af l. om kommunale ejendomsskatter.

gørelsen af bygningen. Begæringen fremsættes over for vurderingsmyndighederne, der ved hver vurdering af ejendommen skal foretage en særskilt ansættelse af det beløb, hvormed den fritagne del af bygningen indgår i forskelsværdien.“

Stk. 2 ændres til stk. 3.

§ 2.

De i medfør af § 3, stk. 1 og 2, i lov nr. 188 af 20. maj 1933, jfr. § 9 i lov nr. 31 af 15. februar 1957, for perioden 1. april 1959-

31. marts 1963 fastsatte fradrag skal kun have gyldighed til 31. marts 1961, og ny fastsættelse af fradrag skal finde sted for de sidste 2 år af perioden.

Stk. 2. Fra og med skatteåret 1961-62 ophæves § 9 i lov nr. 31 af 15. februar 1957 om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.

§ 3.

Denne lov har virkning fra og med skatteåret 1961-62.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget går ud på med virkning fra og med skatteåret 1961-62 at forhøje de skattefri fradrag i forskelsværdierne ved beregning af ejendomsskyld i sogne- og amtskommunerne samt at fritage alle bygninger, der opføres efter 12. almindelige vurdering, og alle om- og tilbygninger, der foretages efter dette tidspunkt, for ejendomsskyld til sogne- og amtskommunerne.

Efter de gældende bestemmelser er den kommunale ejendomsskyld fikseret i København og på Frederiksberg samt i købstæderne, Marstal handelsplads og de sønderjydske flækker, jfr. lov nr. 31 af 15. februar 1957. Der påhviler herefter ikke ejendomme, der er opført efter 11. almindelige vurdering pr. 1. september 1956, og om- og tilbygninger, der er foretaget efter dette tidspunkt, ejendomsskyld i bykommunerne, og for så vidt angår de ældre ejendomme beregnes ejendomsskylden på grundlag af vurderingerne før 11. almindelige vurdering.

Ejendomsskylden i sogne- og amtskommunerne er derimod ikke fikseret, og der pålignes derfor — i det omfang fritagelse ikke er hjemlet i byggestøtte-lovgivningen — nye ejendomme ejendomsskyld til disse kommuner, ligesom ændringer i vurderingerne har virkning for den sogne- og amtskommunale ejendomsskyld. Såfremt der ikke gennemføres ændringer i de bestående regler, vil de forhøjelser af ejendomsværdierne, der må forventes, få virkning for de sogne- og amtskommunale ejendomsskatter, således at ejendomsskylden for mindre ejendomme må forventes at ville stige. Dette lovforslag tilsigter at imødegå denne udvikling derved, at de grænser, inden for hvilke sognerådene og amtsrådene kan fastsætte de skattefri fradrag i forskelsværdien, forhøjes. Der åbnes herved disse kommunale råd mu-

lighed for at ændre fradragene således, at ejendomme, der hidtil har været fritaget for kommunal ejendomsskyld, ikke vil blive pålignet ejendomsskyld, og således, at de skattepligtige forskelsværdier for almindelige beboelses- og landejendomme i øvrigt ikke ændres væsentligt som følge af ændringerne ved 12. almindelige vurdering. Samtidig foreslås det fradrag, der ydes for lejligheder ud over én, forhøjet fra 3 000 kr. til 4 000 kr.

Ved de foreslåede nye grænser for fradragene er man gået ud fra, at der gennemgående vil ske en forhøjelse af ejendomsværdierne på 20-25 pct., samt at grundværdierne for 1-familiehuse gennemgående vil stige med 40 pct. og for landbrugsejendomme med 23 pct.

Som anført stilles nybygninger efter de gældende regler meget forskelligt i bykommunerne og i landkommunerne. En sådan forskelsbehandling af byggeriet i de 2 kommunegrupper vil i det lange løb ikke være forsvarlig, og det vil derfor være nærliggende også at foretage en fiksering i sogne- og amtskommunerne. En fiksering af ejendomsskylden er — i hvert fald for amtskommunernes vedkommende — næppe mulig, uden at der samtidig i øvrigt foretages en omlægning af den amtskommunale beskatning. En sådan omlægning vil imidlertid ikke kunne gennemføres på indeværende tidspunkt. Da det må forekomme meget ønskeligt, at nybyggeriet i landkommunerne sidestilles med nybyggeriet i bykommunerne, foreslås der gennemført bestemmelser, hvorefter nybygninger i landkommunerne fritages for ejendomsskyld. Samtidig foreslås fritagelse for om- og tilbygninger, der er af et sådant omfang, at betingelserne for årsomvurdering er til stede, samt for den del af underopførelse værende bygninger, der først udføres efter

12. almindelige vurdering. Det vil sige, at fritagelsen omfatter alle om- og tilbygninger, der foretages efter 12. alm. vurdering, og ved hvilke omkostningerne udgør mindst 5.000 kr., jfr. § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejen-

domme (lovbekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958), samt de bygninger, der er under opførelse ved 12. alm. vurdering i det omfang, de ikke på dette tidspunkt er færdiggjort.
